

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן
SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

בבא קמא עה

עניין: מודה בקנס ואח"כ באו עדים ב'

דברים אחדים לחיד"א דרוש ז' לשבת תשובה

ובאופן אחר אפשר לפרש, ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים, ונקדים מ"ש הראשונים, דטעם הוידוי הוא מטעם מודה בקנס פטור, ואף שהקב"ה הוא העד, הוא כובש עדותו, והו"ל כמודה בקנס ואח"כ באו עדים, דפטור. וכזה פירש הגאון כמהר"א ברודא זלה"ה דרכים נחמדים, כאשר תראה בהקדמת יפה ענף, שכתב משם הרב הנז', ושם רמו, שהמפרשים פירשו בא לידי ספר אש דת להרב המופלא מהר"ח אלפאנדארי זלה"ה, וראיתי שכבר הרב דקדק כל מה שדקדקתי בעניותי במאמר זה, ע"פ הקדמה זו, בתוספת טובה, כרב חכמתו, עש"ב. ולכן אמחנו מספרי, ולא אכתוב אלא גרגיר אחד שהוא מחודש בעיני, במ"ש, הא יראוני מוחלין להם, דהקב"ה ממחר להעיד קודם שיודו, וזה ברשעתן דיש להם דין עבדים. וכמ"ש ר' יוחנן, עבד שרבו וכו', אמנם אם עושים רצונו של מקום, בניס מיקרו, אפילו לדעת רבי יאודה פ"ק דקדושין, ובהיותם בניס, אין אב מעיד על בנו, ומודה בקנס פטור, וז"ש, הא יראוני הם בניס, ואין אב מעיד על בנו, ובהודאתם פטורים, דמודה בקנס פטור:

ספר חדרי בטן לחיד"א פרשת כי תבא
(האומר נקודה דומה להקדמת היפה ענף
- לא הובא בשיעור)

לה. א"נ ר' יוחנן סנר (נ"ק עה) דמודה בקנס ואחר כך באו עדים אם אינו פוטר עצמו מכל וכל אלא אף בהודאתו חייב איזה דבר פטור, אך (פטור) [אם בהודאתו פטר עצמו] מכלום סנר ר' יוחנן מודה בקנס ואח"כ עדים חייב, והכא כאלו המודה פטור מכל וכל ומה נורך למהר להעידו אלא לאפשי רמחא ולכן ר"י היה צוכה כפי סנתתו, הא יראוני [אם מודה] מיראת העונש [דהשנ מיראת] ודגום נעשות לו כשגגות אז מחייב עצמו באיזה דבר ימוחלין ודוקא כשהוא סובר שהמודה ופטור מכל צדלי יראת ה' אז הוא סובר דפטור מהכל [וא"כ הא דהקב"ה] ממחר [להעידו] לאפשי רמחא [מכוין] אבל יראוני דמחייב מיהא בשוגג, מוחלין.

דברי המביא לבית הדפוס של הספר יפה ענף על המדרש בשם רבי אברהם ברודא

מחשבת יחזקאל ודעתנו כי לזכרון אצלה דבר א' מאמרות קדשו בדפוס: בגמרא מסכת יומא דף ל' וז"ל עון ועובר של מעט כן אחד מסה באשה ישראלית וטו"ל לגביך אשה להם ודוכות בשנות • והוא תמותה טעה טרקלע יואר של ישר' הו"ל להתפלל ש עשה להם ודוכות כוכיות וטו"ל מכלל לבעלי התלמוד קא מילתא דילמא באמת התפלל מסה איעב' לכו ודוכות כוכיות ויבואר ע"פ ש' החפרשים על טרו"ל ענד שרבו מחבר להעידו וכו' והענין קא' שיעקר בתאוכה הוא וידוי דברים ע"פ הדין דמודה בקנס פטור ואף שהקב"ה מעלמו הוא העד הוא כובש את עדותו והוה כמודה בקנס ואח"כ באו עדים והנה ע"פ מרובה אמרי דמודה בקנס ואח"כ באו עדים לא מטער בהודאתו אלא מחייב עצמו בקרן דהיכו גנבתי וזכרתי אף שנטער בהודאתו על שניקק ומכירי מחייב עצמו כגנבה אבל היכא שמוטר עצמו מכלום לא מהני הודאתו אם באו א"כ עדים ומעתה פשוט נעיני הטעם שסאכנתינו לא מהני אלא שדוכות יעשו כשגגות אבל לא כוכיות דאם הוא כשגגות א"כ מהני הודאתו אף שהוא מודה בקנס ואח"כ באו עדים שגריך לחייב עצמו דבר כה וזהו הדין שחייב עצמו שאחר האונג אבל אם הו' נעמי כוכיות הוי פוטר עצמו כלל ואפשר לו' שגוה כיון סנבית לו' טובה ישראל עדה' חלחיק' כי כאלת בעוניה וזכרו קו' לקרי ליה עון וקרי' ליה מכאול מלמד שדוכות נעשות כשגגות והכוונה שהנביא הוידר על התאוב' באו טובה ישראל והיכו ידיו דברים כאשר אחר קתו עיכס דברים וכבר אמרנו דענין וידוי דברים להיות מודה בקנס והק' הכפוס וכי עדה' אלהיך והלא הנה בעצמו קעב וקס' אק'נה כובש עדותו עד איוקה בתתלה"ש מקרי מודה בקנס ואח"כ באו עדים ונריך לחייב עצמו דבר מה והלא אין כאן חיווב לזה מתרן הפסוק כי כאלת בעוניה ודוכות נעשה שגגות וזה הוא הסיוב וזה אפסר כוכות רז' ל' כו"ל הקשה מהרש"ל ב"ס י"ס של שלמה פ' טרוכה למאי דפקחו הטופקים